

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319203214
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2319203214.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Q. R., Z.: XX.X.XXXX, K. B. V. XXX proti žalovanému: Home Credit Slovakia s.r.o., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o ochranu práv spotrebiteľa, určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o zaplatenie sumy 3.837,56 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.7.2019 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že úver číslo zmluvy Q. zo dňa 19.7.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.837,56 Eur. Žalobca v žalobe žiadal, aby súd predmetnú zmluvu č. Q. zo dňa 19.7.2015 podrobil súdnej kontrole z úradnej moci a povinnosti - žalobca je spotrebiteľ - ako slabšia strana. Podľa predmetnej zmluvy mala byť poskytnutá výška úveru 7.974 Eur. Žalovaný má právny nárok len na výšku úveru. Žalobca si išiel kúpiť auto do autobazáru AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., Komárňanská cesta 11/A, Nové Zámky, kde si vybral osobné auto, ktoré stálo 8.861 Eur. Na účet AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. zaplatil akontáciu vo výške 887 Eur. Žalovaný mal žalobcovi poskytnúť úver vo výške 7.974 Eur, s mesačnou splátkou 247,99 Eur, s počtom splátok 49. V zmluve sú uvedené celkové náklady spotrebiteľa 4.177,51 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa mali byť suma $247,99 \times 49 = 12.151,51$ + akontácia vo výške 887 Eur = 13.038,51 Eur. Žalobca uhradil 44 splátok vo výške 10.911,56 Eur a pokutu za omeškanie vo výške 900 Eur = spolu zaplatil sumu vo výške 11.811,56 Eur. Vo februári 2019 a v marci 2019 hradil splátky, len zabudol na variabilný symbol. Žalobca žalovanému zavolať, že platby vykonal a na účte peniaze majú, platby aj vyhľadali ale mu povedali v telefóne, že to bola jeho chyba ich to nezaujímá a idú si pre auto. Peniaze na účte žalovaný mal, len nemal variabilný symbol. Po pár dňoch žalobcu kontaktovala nejaká advokátska kancelária, že prídu zobrať auto a aj boli na osobnej návšteve u žalobcu doma. Hneď začal hľadať pomoc, lebo mal všetko uhradené a zároveň poslal zmluvu posúdiť na MS SR. Zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a to: výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Preto považuje úver podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 53 ods.7 Občianskeho zákonníka, zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Zmluva obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré považuje za podmienky, ktoré

sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Má za to, že ide o neplatný právny úkon na strane žalovaného, na ktorú súd musí prihliadať z úradnej povinnosti s poukazom na § 37, § 39 a § 43 Občianskeho zákonníka. Po porovnaní a zrátaní finančných prostriedkov žiada o priznanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.837,56 Eur. Podľa § 11ods.1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), a § 10 ods. 1. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. XCo/XXX/XXXX zo dňa 5.6.2014, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/35/2014 zo dňa 28.2.2014. „Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 422,97 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 24.03.2013 do zaplataenia a nahradil trovy konania zamietol s tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi účastníkmi bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa § 4 ods. 2 písm. g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a podľa písm. i) výška a počet termínov splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. V prípade absencie týchto obligatórných náležitostí sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorý nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepostačuje, že uvedený údaj je obsiahnutý v listine označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru, keďže sa nejedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej podmienkou platnosti je písomná forma..)“.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. Q. zo dňa 22.7.2015, odpoveď MS SR zo dňa 16.5.2019 na žiadosť, výzvu z osobnej návštevy zo dňa 2.5.2019, oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 23.4.2019.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že so žalobou nesúhlasí a popiera ju v celom rozsahu, nakoľko ju považuje za nedôvodnú, zavádzajúcu a dôkazmi nepodloženú. Žaloba žalobcu je formulovaná a všeobecná, z ktorej nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by žalobca namietal a spochybňoval a ktoré by zdôvodňovali jeho žalobný návrh na určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy. Žalobca v žalobe napáda len „absenciu“ zákonných náležitostí, ktoré sa však v úverovej zmluve nachádzajú. Žalobca sa predmetnou žalobou domáha od žalovaného zaplataenia sumy 3.837,56 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia predstavujúceho preplatok istiny poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy č. Q.. S tým je spojená aj povinnosť svoje tvrdenia uvádzané v žalobe viesť podložiť relevantnými dôkazmi. Zo strany žalobcu nedošlo k žiadnemu zdokladovaniu úhrad na žalovanej úverovej zmluve, ktoré prezentuje ako uhradené. Je elementárnou povinnosťou žalobcu skutkovo vymedziť predmet žaloby prostredníctvom tvrdení, a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Pokiaľ žalobca svoje skutkové tvrdenia nepodloží dôkazmi, neunesie dôkazné bremeno, čo má mať za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva, resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhradil jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t. j. aby preukázal, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobca uvedené skutočnosti nepreukázal, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Skutočnosť, že uzatvorená úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov je tvrdená len samotným žalobcom. Žalobca toto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym konkrétnym rozhodnutím súdu, ktoré by určilo, že úverová zmluva č. Q. uzatvorená dňa 19.7.2015 je bezúročná a bez poplatkov. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé

nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený.

4. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že žalobca v žalobe ďalej namieta chýbajúci rozklad splátok v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. S týmito tvrdeniami žalovaný nesúhlasí a má za to, že úverová zmluva Q. obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. je uvedená v zmluve č. Q. v časti textu zmluvy označeného bodom 4. „Podmienky splácania úveru“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 247,99 Eur, o počte splátok - 49, o konečnej splatnosti úveru 16.8.2019, o dátume prvej mesačnej splátky 16.8.2015 a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedený: „Klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru. Prvá splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci poskytnutia úveru, je splatnosť týchto splátok stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Úhrada nasledujúcich mesačných splátok vždy do 16. dňa v kalendárnom mesiaci.“ Pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok žalobca poukázal na rozsudok zo dňa 9.11.2016 Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15, v ktorom uviedol odpoveď na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa rozkladu splátok v nasledovnom znení: „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Navyše splátkový kalendár s rozkladom splátok bol žalobcovi odovzdaný pri podpise úverovej zmluvy, takže žalobca mal presné informácie o rozklade splátok. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom uznesení zo dňa 22.2.2018 aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok nasledovne: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

5. K dobe trvania zmluvy a k termínu konečnej splatnosti úveru žalovaný uviedol, že doba trvania zmluvného vzťahu jasne vyplýva z úverovej zmluvy, konkrétne z časti 4. Podmienky splácania úveru, kde je termín prvej splátky stanovený na deň 16.8.2015, termín konečnej splatnosti 16.8.2019, samotná doba trvania je určená ako 49 mesiacov, žalobca ako spotrebiteľ má teda presné a jednoznačné informácie o dobe trvania úverovej zmluvy a taktiež aj o termíne konečnej splatnosti. Rovnaký právny názor vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 15.1.2018 aj Okresný súd Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 10Csp/90/2017. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 1.5.2018 zmenil znenie § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 6.2.2020 uviedol, že popiera všetky tvrdenia žalovaného a zopakoval svoje tvrdenia uvádzané v žalobe.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 26.3.2020 uviedol, že popiera a rozporuje akékoľvek prijatie platieb zo strany žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia. Navyše žalobca doposiaľ stále nezdokladoval platby, ktoré považuje za bezdôvodné obohatenie, čím neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, ktoré je nevyhnutné pre úspech v konaní. V ostatnom zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 22.9.2020, na ktoré sa nedostavil žalovaný a ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasil s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd v súlade s § 180 CSP prejedal vec na pojednávaní bez ich prítomnosti. Žalobca na pojednávaní uviedol, že si myslí, že všetko zaplatil. MS SR to aj uznalo. Dňa 23.4.2019 mu prišli papiere, že má zaplatiť 623,73 Eur, čomu nerozumel, keďže poriadne platil. Keď volal žalobcovi, povedali mu, že chýbajú úhrady za jún a júl 2019, ktoré preukázal, povedali, že dobre, že oni mali chybu v systéme. Vraj im chýba cca 9 centov, potom sa s ním odmietli baviť, že to nebudú riešiť, že to pošlú na AK Jánsky & Partners. Pán z AK Jánsky za ním pravidelne chodil, vyhrážal sa, že mu vezme auto a zavolá políciu, chodil za žalobcom do práce, po 18.00 aj o 13:30 hod. Susedia žalobcovi hovorili, že prišlo nejaké auto a fotili si žalobcove auto, nevedel čo má robiť, tak podal žalobu na súd. Auto si kúpil kvôli tomu, aby vozil brata, ktorý je ZŤP k lekárovi, do lekárne a všade kam potrebuje.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 16.11.2021, na ktoré sa nedostavila žalovaný a ani jeho právna zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasil s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd v súlade s § 180 CSP prejedal vec na pojednávaní bez ich prítomnosti. Žalobca na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava toho, čo odznelo na predchádzajúcom pojednávaní ako aj svojich písomných vyjadrení, resp. podanej žaloby.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa predložených listinných dôkazov, obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav: žalobca dňa 22.7.2015 uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.974 Eur za účelom financovania kúpy motorového vozidla značky Chevrolet Cruze Diesel 2.0 VCDi LT (A6). Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 49 mesačných splátkach vo výške 247,99 Eur, s dátumom prvej mesačnej splátky 16.8.2015, s konečnou splatnosťou 16.8.2019. Z textu zmluvy vyplýva ročná úroková sadzba 22,074819%, RPMN 24,41% priemerná hodnota RPMN 8,42%, celkové náklady spotrebiteľa 4.177,51 Eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom 12.151,51 Eur, odplata 22,07%.

11. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Žalobca sa v konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. SUA15/002971 je bezúročná a bez poplatkov.

18. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 22.7.2015 došlo medzi stranami sporu k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na takto založený zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä zákon o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Preskúmaním obsahu zmluvy súd zistil, že táto obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase podpisu zmluvy. Súd nezistil žalobcom namietanú absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. absenciu doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru výšky, ani absenciu výšky, počtu a termínov splátok. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru vyplýva priamo zo zmluvy z časti 4. Podmienky splácania úveru v zmluve, kde je uvedený dátum prvej mesačnej splátky 16.8.2015, úhrada nasledujúcich mesačných splátok vždy do 16. dňa v kalendárnom mesiaci a termín konečnej splatnosti úveru 16.8.2019. Rovnako priamo z obsahu zmluvy (z časti 4.) vyplýva aj výška splátok (247,99 Eur) ako aj ich počet (49). Pokiaľ sa jedná o žalobcom namietanú absenciu rozkladu splátok, súd poukazuje na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Vzhľadom na vyššie uvedené úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný sa teda nemohol na úkor žalobcu obohatiť a na strane žalovaného tak nemohol vzniknúť majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu vo výške 3.837,56 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. Súd taktiež nezistil dôvody, pre ktoré by mala byť zmluva neplatná a rovnako nezistil ani neprijateľné zmluvné podmienky.

20. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Žalovanému ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.